

Sygn. I C 2785/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	Stażysta Maciej Drej

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2018 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G.

przeciwko A. M.

o zapłatę

I. uchyła wyrok zaoczny wydany w dniu 18 grudnia 2013 roku w sprawie I C 798/13 upr. Sądu Rejonowego w Kielcach w całości i powództwo oddała;

II. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. na rzecz pozwanego A. M. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Jermak

Sygn. akt I C 2785/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23 maja 2013 roku powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego A. M. kwoty 3011 zł wraz z odsetkami umownymi za w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że w dniu 15 marca 2007 roku pozwany zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę pożyczki gotówkowej numer (...). Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność wynikająca z powyższej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce w dniu 27 kwietnia 2012 roku. Powód nabył wierzytelność w łącznej kwocie 2511,84 zł, w tym: a) 2030,66 zł tytułem kapitału, b) 481,18 zł tytułem odsetek umownych naliczanych przez bank zgodnie z treścią umowy zawartej z pozwanym, w okresie od dnia jej zawarcia do dnia sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda. Wysokość naliczanych przez bank odsetek obrazuje bankowy tytuł egzekucyjny. Kolejno powód wskazał, że na podstawie zawartej umowy pożyczki oraz umowy sprzedaży wierzytelności, w okresie od dnia nabycia wierzytelności do dnia 22 maja 2013 roku

kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP . Powód podniósł, że na dzień wniesienia pozwu, zaległość z tego tytułu wynosiła 498,93 zł. Łączna wysokość zadłużenia pozwanego została stwierdzona dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda i wynosi: 1) 2030,66 zł tytułem kapitału, 2) 980,11 zł tytułem odsetek. Pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie uregulował zaległości, w związku z czym skierowanie sprawy na drogę sądową stało się konieczne (k. 2-5).

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazano rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Kielcach. (k.6)

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 grudnia 2013r. Sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu (k.59).

W sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 21 lipca 2017 roku pozwany A. M., podnosząc zarzut przedawnienia, wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pismem z dnia 6 listopada 2017 roku powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia(k.118) Pozwany na powyższe nie wyraził zgody. (k.124)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2007 roku pozwany A. M. zawarł z (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce umowę kredytu odnawialnego.

Dowód: umowa k. 20-22

W związku z brakiem spłaty, umowa została wypowiedziana, w bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny w dniu 25 sierpnia 2008r. Na mocy bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, pierwotny wierzyciel wszczął przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne. Postępowanie egzekucyjne prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach L. Z.. W dniu 27 kwietnia 2012 roku pomiędzy (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce a B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. doszło do podpisania umowy sprzedaży wierzytelności. Umową tą objęta była wierzytelność banku wobec pozwanego.

Dowód: umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27.04.2012r. (k. 26-27),załączniki do umowy sprzedaży wierzytelności k. 28,29 postanowienie w sprawie VII Co 1052/08 k. 36, wniosek o wszczęcie egzekucji k.38-39

W dniu 22 maja 2013 roku B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych stwierdzający istnienie wierzytelności w stosunku do A. M. opiewającej na kwotę 3010, 77 złotych.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 30)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie kwestionował istnienia swojego zadłużenia z tytułu zawartej umowy o kredyt odnawialny ani jego wysokości, zakwestionował fakt istnienia legitymacji czynnej strony powodowej, podniósł również zarzut przedawnienia roszczenia.

Stosownie do treści art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Celem i skutkiem przelewu jest zatem przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami.

Zgodnie z treścią art. 513 § 1 k.c., dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Skutek przelewu polega na tym, że zmieniają się jedynie osoby stosunku zobowiązaniowego, a poza tym pozostaje on taki, jaki istniał przed dokonaniem przelewu. W następstwie przelewu zatem nie może pogorszyć się sytuacja dłużnika.

Zarzut nie wykazania faktu istnienia legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa jest niezasadny.

Zauważyć należy, że strona powodowa wywodzi swoje roszczenie ze wspomnianego już wcześniej art. 509 k.c., a dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Zdaniem Sądu, powód w należyty sposób wykazał przedmiotową okoliczność. Powód jako dowód w sprawie przedłożył poświadczoną za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie fachowego pełnomocnika w osobie adwokata – umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2012 roku zawartą z (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce wraz z wyciągiem z załącznika do tej umowy, zaś podstawy dochodzonego roszczenia upatrywał w umowie o kredyt odnawialny, którą pozwany zawarł z (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce. Przedmiotowe dokumenty także zostały poświadczane za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie fachowego pełnomocnika w osobie adwokata.

W tym miejscu warto podkreślić, że kserokopia – jako odwzorowanie oryginału - może być uznana za odpis, jednakże pod warunkiem poświadczenia jego zgodności z oryginałem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.07.2009 r., II CSK 71/09, LEX nr 584201). Ponadto zgodnie z art. 129 § 2 k.p.c. zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Z przepisu tego wynika zatem, że moc dowodową ma jedynie kserokopia dokumentu poświadczona za zgodność z oryginałem.

W przedmiotowej sprawie, zdaniem Sądu, strona powodowa udowodniła swoje roszczenie.

W ocenie Sądu, na uwzględnienie zasługuje natomiast podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 117 § 1 i 2 zd. 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Zauważyć należy, że na gruncie niniejszej sprawy roszczenie powoda wynikające z umowy o kredy odnawialny jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przedawnia się z upływem lat trzech.

Umowa o kredyt została zawarta pomiędzy pozwanym a (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce w dniu 15 marca 2007 roku. Bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony w dniu 25 sierpnia 2008r., a zatem przed tą datą wierzytelność była wymagalna. Jednocześnie z wniosku egzekucyjnego wynika, iż na mocy bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, pierwotny wierzyciel wszczął przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne. Postępowanie egzekucyjne prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach L. Z..

W obecnym stanie orzecznictwa i poglądów doktryny nie ulega wątpliwości, że skutki przerwy biegu przedawnienia wywołanej przez zbywcę wierzytelności odnoszą się co do zasady także do cesjonariusza. Nabywa on wierzytelność w takim kształcie, w jakim przysługiwała ona zbywcy, także pod względem "stanu" jej przedawnienia. W konsekwencji, jeżeli bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu, cesjonariusz - wstępując w tę samą sytuację, w której w chwili

zbycia wierzytelności pozostawał cedent - zostaje objęty skutkami tej przerwy. Innymi słowy, zgodnie z ogólnym założeniem, fakt zbycia wierzytelności pozostaje z zasady bez wpływu na bieg terminów przedawnienia oraz skutki zdarzeń kształtujących ten bieg, które nastąpiły przed dokonaniem cesji. Stanowisko to, wyraził *explicite* także Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16 (Biul. SN 2016, nr 6, s. 10).

Reguły te nie mają jednak zastosowania do przerwy biegu przedawnienia, która została spowodowana dochodzeniem roszczenia na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Stanowisko Sądu Najwyższego w tym zakresie zostało sformułowane wprost w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16. Przyjęto w niej, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). Innymi słowy, w razie cesji wierzytelności przerwa biegu przedawnienia wywołana złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji zachowa swój skutek wyłącznie wobec tych cesjonariuszy, którzy sami mogliby posłużyć się bankowym tytułem egzekucyjnym. W pozostałych sytuacjach przerwę biegu przedawnienia uznaje się za niebyłą - bieg zaś terminu przedawnienia w stosunku do nabywcy wierzytelności określa się na zasadach ogólnych. (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r. III CZP 60/16).

Sąd dzieląc w całości w/w rozważania, uchylił wyrok zaoczny i oddalił powództwo jako przedawnione. Skoro bowiem roszczenie było wymagalne w 2008 roku a powód, nie będący bankiem, wystąpił z pozwem 23 maja 2013 roku jego roszczenie jest przedawnione.

Przy orzekaniu o kosztach postępowania Sąd miał na względzie okoliczność, że pozwany wygrała sprawę w całości, co uzasadnia zastosowanie dyspozycji art. 98 § 1 k.p.c. i obciążenie wszystkimi kosztami procesu strony powodowej.

Pozwany reprezentowana był w niniejszej sprawie przez fachowego pełnomocnika w osobie adwokata. Na koszty procesu poniesione przez pozwaną złożyło się: wynagrodzenie dla fachowego pełnomocnika w kwocie 600 zł. oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.